

[Finansministeren]

behøver såmænd ikke at have så stor frygt hvad angår stress, i hvert fald ikke med baggrund i moderniseringsprogrammet.

Jeg er enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at værdien af det materiale, der nu er lagt frem, afhænger af, i hvor stor udstrækning der følges op på det. Det er også på denne baggrund, vi har sagt, at her ligger nu en plan for de kommende to år, og når vi kommer hen i slutningen af dette år, altså 1986, så vil vi fra administrationsdepartementets side tage en ny runde med de enkelte departementer og derefter det, vi kalder en ministerrunde, hvor vi politisk kan afklare tingene og gøre op, hvor langt man er kommet, hvorfor målene ikke er blevet opfyldt.

Det er helt givet, at dette program ikke bare er tænkt som et program, der skal placeres i et udstillingsvindue. Det skal bruges som et stykke værktøj til at følge op på moderniseringsprogrammet og til at følge op på, at tingene virkelig for alvor slår igennem i de kommende to år. Men jeg er enig i, at opfølgningen er kolossal vigtig.

Fru Elisabeth Bruun Olesen siger, at det havde været rart, hvis der i redegørelsen havde været noget om, hvordan tidligere initiativer har virket. Dette er alene en karakteristik af de kommende to års program og indeholder derfor ikke noget om, hvad der har været tidligere.

Det er klart, at der i den statslige sektor, som vi har set det masser af gange i den private sektor, kan være problemer med indførelse af EDB, og fru Elisabeth Bruun Olesen anvender statsanstalten som et eksempel. Jeg havde nær sagt, at det er fuldstændig umuligt at forestille sig, at man i den offentlige sektor skulle være uden problemer med hensyn til indførelse af ny teknologi. Selvfølgelig vil man være det. Det, det drejer sig om, er, at vi bedst muligt udnytter den.

Jeg kan se, at lampen lyser, så lad mig til slut sige, at det, der for regeringen er afgørende i forbindelse med moderniseringsprogrammet, er, at vi får en offentlig sektor, som fungerer mere effektivt, en offentlig sektor, der er i stand til at omstille sig til tidens krav. Der er tre vigtige mål, som skal opfyldes i forbindelse med moderniseringsprogrammet. For det første, at vi lærer at udnytte de ressourcer, der er stillet til rådighed, på den bedst mulige måde. For det andet, at den offentlige sektor bliver så serviceorienteret

som muligt, og for det tredje, at den offentlige sektor bliver en god arbejdsplads for medarbejderne.

Derfor synes jeg, det er glædeligt, at de offentligt ansattes organisationer og også medarbejderne som helhed har taget pænt imod programmet; det er trods alt realiteten. Vi vil fortsat, når der er tale om nye regler, diskutere dem med organisationerne, som vi har gjort det indtil nu. Når der er tale om udførelse af de forskellige projekter, håber og tror vi på, at det i større og større udstrækning vil blive temaer, som indgår i samarbejdsudvalgenes arbejde.

Moderniseringsprogrammet er et langsigtet program, og det gennemføres ikke fra den ene dag til den anden. Der er kritikere, som hele tiden hævder, at moderniseringsprogrammet aldrig bliver til noget, at det kun er pæne ord. Denne redegørelse har til hensigt at dokumentere over for folketetinget, at der er sat masser af projekter i gang. Nu kan folketetinget følge op på disse projekter. Det mener jeg også er den fordel, folketetinget får, efter at denne redegørelse er afleveret, nemlig at kunne drage regeringen til ansvar. Jeg har fået en plan, som jeg kan følge op på i forholdet til de enkelte ministre, således at moderniseringen bliver en proces, som bliver taget dybt alvorligt og gennemføres i det fornuftige og rimelige tempo, som skal til, når det drejer sig om en arbejdsplads af den størrelsesorden, vi her taler om.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil skam ikke beklage, at det er en glad og gemytlig mand, der beklæder posten som finansminister, men man må, selv om man er et glad og gemytligt menneske, ikke overse, at denne modernisering kan have alvorlige kensekvenser, specielt for nogle grupper.

Når finansministeren nu siger, at administrationsdepartementet har gennemført nogle stikprøver, som skulle tilbagevise de formodninger, jeg gav udtryk for, kan jeg sige, at direktøren for forvaltningshøjskolen i hvert fald er af den opfattelse, hvad jeg vil kunne citere ham for, at den nyordning med betaling, der er kommet på forvaltningshøjskolen, har medført, at man derude mærker en generel nedgang i antallet af tilmeldinger, specielt for mellemgrupperne og HKerne.